

balance som et særligt Aktiv; dog skulle de afskrives i Løbet af de ti første Regnskabsaar, saaledes at ved Udløbet af det sjette Aar mindst en Femtedel skal være afskrevet og ved Udgangen af hvert følgende Aar yderligere mindst en Femtedel for hvert Aar.

Af de Omkostninger, som i Løbet af et Regnskabsaar ere medgaaede til Erhvervelse af ny Forsikringer (Anskaffelsesomkostninger), kunne indtil fem Sjettedele opføres i Aarsbalancen som Aktiv. Uanset Forskrifterne i § 18, dog med den af § 25, 3die Stykke, følgende Indskrænkning, kan der heraf som Dækning for en tilsvarende Del af Forsikringsfondet opføres et Beløb, der ikke maa udgøre mere end en og en halv pCt. af den i det paagældende Aar erhvervede Livsforsikringssum, som Selskabet har beholdt for egen Regning, Livrentebeløbene ikke medregnede, medens Resten vil være at opføre som Dækning for en tilsvarende Del af den indbetalte Aktie- eller Garantikapital, for saa vidt denne ikke er anvendt paa anden Maade. De i Henhold til foranstaaende Bestemmelser som Aktiv opførte Anskaffelsesomkostninger skulle dog, hvad enten de staa som Dækning for Forsikringsfondet eller for indbetalt Aktie- eller Garantikapital, afskrives i Løbet af de fem følgende Regnskabsaar, mindst med en Femtedel aarlig.

Forinden Stiftelses- og Organisationsomkostningerne ere fuldt afskrevne, maa der af Aarsoverskuddet højst uddeles 5 pCt. af den indbetalte Aktie- eller Garantikapital som Rente til Aktionærer eller Garanter eller som Bonus til Forsikringstagere.

§ 20.

For Livsforsikringsaktieselskabers Vedkommende skulle de Værdipapirer, hvori Forsikringsfondets Midler anbringes, forsynes med Selskabets Paategning om, at de skulle tjene til Dækning af Forsikringsfondet, hvorved de anses som givne i Haandpant til Sikkerhed for Forsikringstagernes Krav i Henhold til Forsikringskontrakterne. En af Forsikringsraadet udnævnt Tillidsmand har at paase, at ethvert Værdipapir, hvori Forsikringsfondet efter Aarsregnskabets Opgørelse anbringes, bliver forsynet med fornævnte Paategning, samt selv at underskrive denne. Han skal derhos paase, at de paategnede Værdipapirer opbevares særskilt. Pantsættelsen ophører ved Tillidsmandens Paategning paa vedkommende Værdipapir om, at den er bortfalden, hvilken Paategning kun kan meddeles, efter at dertil er erholdt Samtykke fra Forsikringsraadet. Dog kan Tillidsmanden uden Forsikringsraadets Samtykke give den nævnte Paategning, naar et pantsat Værdipapir ønskes ombyttet med et andet til mindst samme Beløb, mod at det ny Værdipapir straks forsynes med Selskabets og hans egen Paategning om Pantsættelse overensstemmende med Reglerne i nærværende Paragraf. Tillidsmanden skal uopholdeligt gøre Indberetning til Forsikringsraadet om ethvert Forhold ved Pantsættelsen eller Opbevaringen af Værdipapirerne, som han anser for urigtigt.

For gensidige Livsforsikringsselskabers Vedkommende finde de i foranstaaende Stykke angivne Regler tilsvarende Anvendelse. For Forpligtelser, som, uden at være Forsikringskrav, af saadanne Selskaber paadrages over for Forsikringstagere eller Tredimand, hæfter Selskabets Medlemmer inden for de i Selskabets Vedtægter fastsatte Grænser for det gensidige Ansvar, dog for de i Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 §§ 31 og 33 omhandlede Krav ubetinget solidariske.

De i nærværende Paragraf givne Bestemmelser komme ikke til Anvendelse paa de i § 18 Nr. 6 omhandlede Laan mod Pant i Forsikringer.